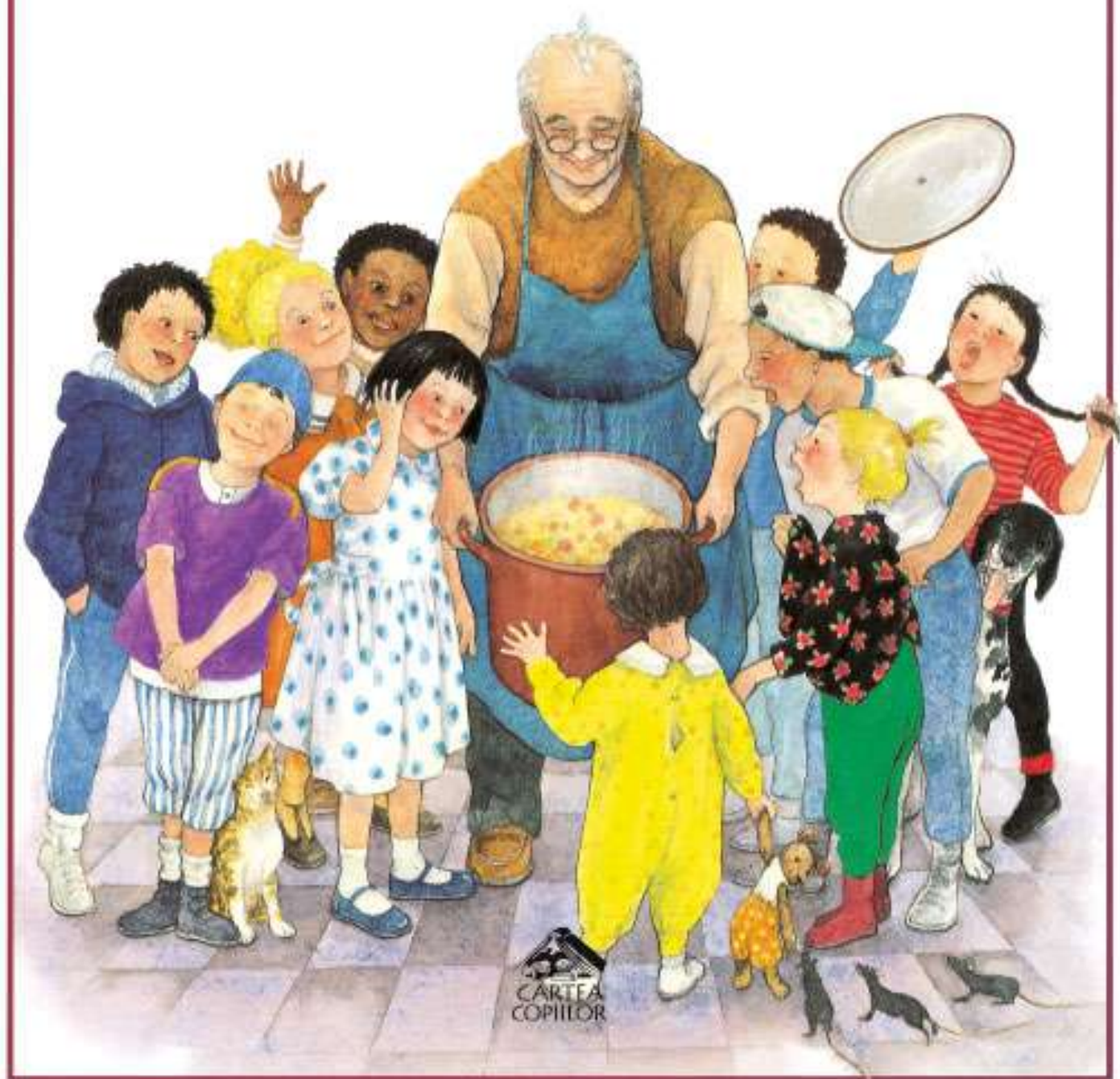

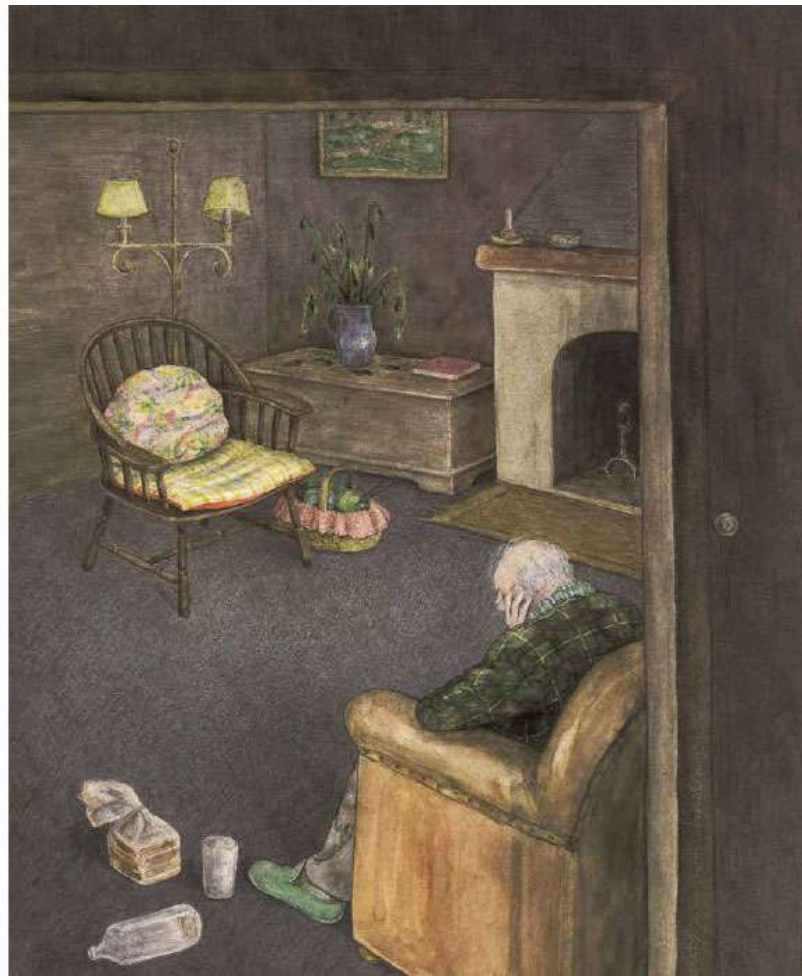
SUPA BUNICULUI

EIKO KADONO

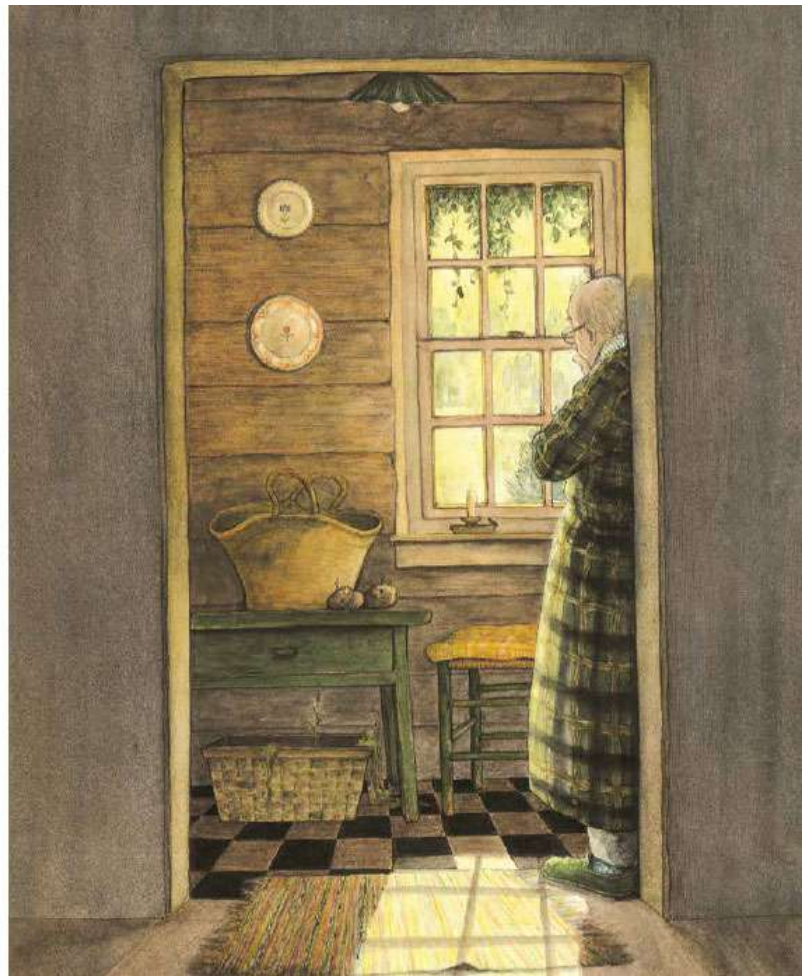
SATOMI ICHIKAWA

DUPĂ CE BUNICA a murit, Bunicul a rămas singur. Se simțea prea trist și prea slăbit ca să mai facă ceva. Fiecare zi era la fel: după ce bea laptele pe care i-l aducea acasă lăptarul și mărca din pâinea pe care și-o cumpăra de la brutărie, se așeza în fotoliu și rămânea nemișcat, privind în gol. Zilele treceau una după alta, fără să se întâmple nimic.

Într-o dimineață, după ce se trezi, Bunicul își spuse în șoaptă:
„Ce mult aș vrea să mănânc o supă caldă! Ce n-aș da să pot
mânca din nou supa cu perișoare pe care obișnuia să mi-o
facă scumpa mea nevastă!”

Pe polița din bucătărie erau aranjate cinci oale, de la cea mai mică la cea mai mare. „Ce-ar fi să încerc să-mi fac o supă cu perișoare? Sunt singur, așa că o să fie numai bună oala asta”, se gândi Bunicul și luă de pe raft cea mai mică oală. „Când gătești supă cu perișoare, soția mea obișnuia să fredoneze un cântecel” își mai aminti el.

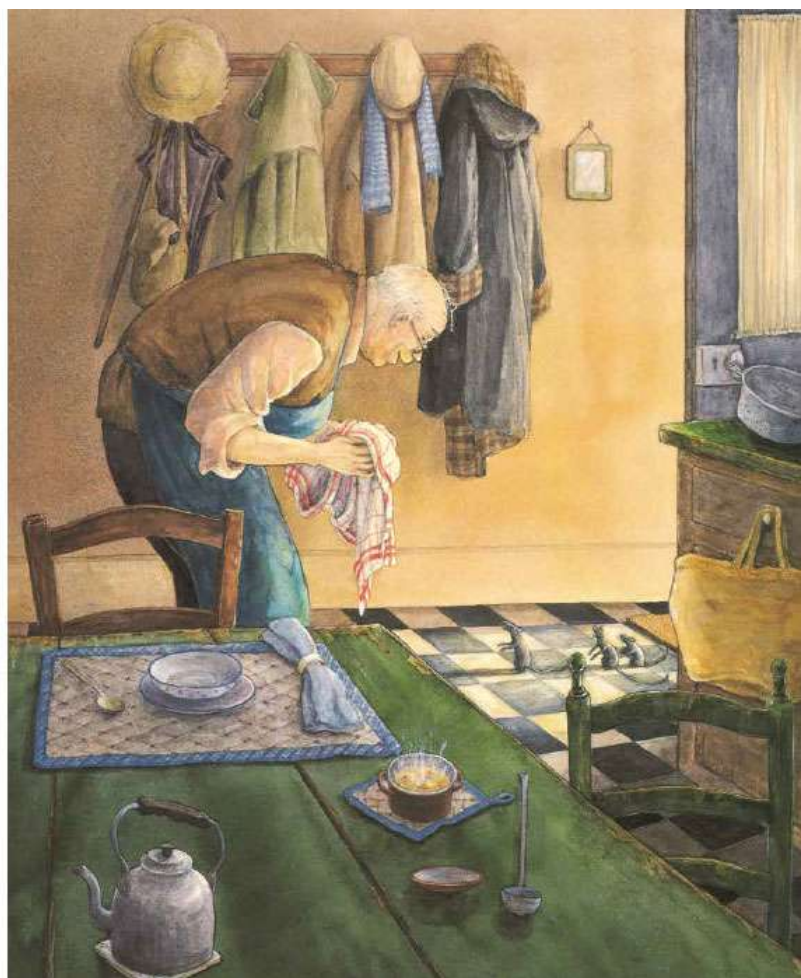
*Când apa în clocot e gata să dea,
Îndată să pui perișoarele-n ea.
Plici, pleosc, băldăbâci!
Fierbe totul domol și ai isprăvit
Când pui sare, piper și unt la sfârșit.*

Bunicul se duse la piață și cumpără carne tocată. Și, de îndată ce ajunse acasă, făcu prima supă cu perișoare.

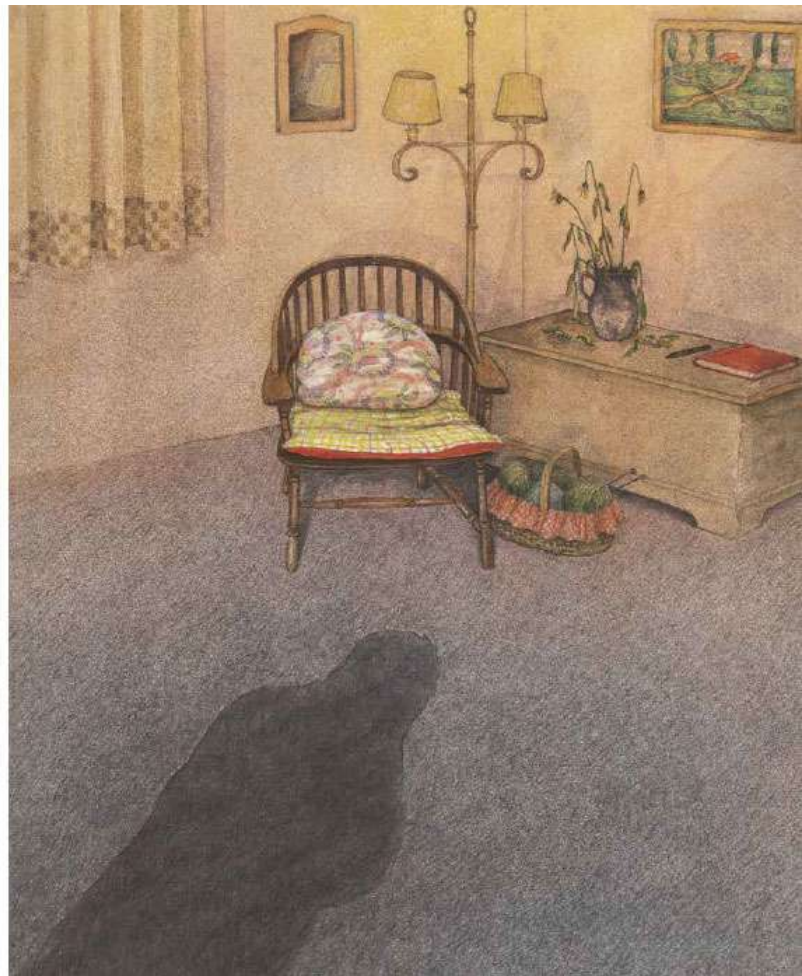

„Supa mea cu perișoare e gata!” își spuse Bunicul.
Tochmai atunci, de dincolo de ușă se auziră niște pași mărunți.
Țup, țup, țup! Bătrânul deschise ușa: în fața lui erau trei șorice,
care stăteau în două picioare.
— Ah! Cât de bine miroase! spuse unul dintre ei, Țopăind
nerăbdător de pe un picior pe altul.
Bunicul puse puțină supă într-o farfurioară. Șoriceii sorbiră
zgomotos supa, spuseră „Mulțumim!” și plecară.

Bunicul puse într-un castron puțina supă care mai rămăsese în oală și o mâncă. „Supa nevastei mele era mult mai gustoasă! Oare de ce?” se întrebă bătrânul, dând din cap nedumerit.

Slup! Slup! Slup! Slup! sorbeau cu poftă
din farfuria cei cincisprezece musafiri.
— Vino să mănânci împreună cu noi, Bunicule!
Bunicul trase cu ochiul pe fundul oalei: și azi
rămăsese doar o porție mică pentru el.
— Bine, copii! Să mănâcăm împreună!
Bunicul puse într-o farfurie adâncă supa
rămasă și începu să mănânce.

